

4 en 5 mei

Als om half acht de Wester Harmonie zich opstelt om de herdenking bij het monument van Gerarda Rueter aan de Egidiusstraat in Bos en Lommer muzikaal te omlijsten, schijnt de zon, komen steeds meer bezoekers aanwandelen, gaat een herdershond languit op de stoep liggen.

Een meneer met een snor spreekt vriendelijke welkomstwoorden, een meisje zingt een lied in het Arabisch, gedichten worden voorgedragen, een mevrouw vertelt over al die doden.

Na de Last Post is het stil.

Twee minuten lang.

De Wester Harmonie zet het Wilhelmus in, een paar bezoekers zingen zachtjes mee, kransen worden gelegd, witte rozen uitgedeeld, de Harmonie speelt wat nummers nog maar een keer, op zo veel tijd is niet gerekend.

Als we naar huis lopen, laat een junk een fles wijn vallen, net gekocht, zijn bondgenoot ontploft, er wordt gevloekt, geschreeuwd. Dit is niet de dag voor trammelant, ik geef vijf euro, anders heb ik niet, dankbaarheid is mijn deel.

Vanochtend langs tante van 83 die meldt dat voor haar 4 mei er niet zo toe doet, met het ouder worden denkt ze steeds vaker, iedere dag, aan de dag dat ze op bezoek zou gaan bij opa en oma, die 20 minuten eerder waren opgehaald om nooit terug te komen. Dat ze steeds vaker, iedere dag, denkt aan haar moeder die zo wit was en zo bang. Dat ze vanaf haar achtste nooit meer kind geweest is, dat ze blij is om verder in vrijheid te hebben mogen leven.